

Slagtryk
Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 7 - 2012

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen og Mia
Kirstine Voss

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Rasmus Varnich Blumensaat, Tine Høeg, Nikolaj
Joaansen, Joachim Lykke Andersen, Martin Lykke
Nielsen, Fie Frydendal Sigersted, Anne Tscherning
Larsen og Marie Louise Tüxen.

Udgiver
Kronstork

ISSN
1904-8165

Forside
Simon Væth

Opsætning
Erik Scherz Andersen

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:
<http://www.slagtryk.dk/category/12-09/>

Martin Lykke Nielsen

*

Stilheden nyder sine fingre.
Jeg tror snart jeg har brug for en første
gang. Jeg samler lysten til at skrive i stuen.
Hver dag sender jeg min rus
så uhyggeligt. Jeg kan huske
at vi sad og så på glas der var overfyldt.
På det sidste har jeg glemt
hendes mor.
Jeg burde læse i stedet for ting jeg havde.
Så hellere ligne.
Det er let at sætte en krabbe ned til en anden.
Jeg har ligget på alt det
livet er for kort til. Nu er jeg oppe,
og jeg skriver.
Vi havde en hård weekend,
og jeg kan ikke trække stikket ud
engang i musik. Jeg spekulerer på, hvordan jeg ikke
gider intet i hele verden.
Det er som at tage en dreng på.
Jeg ved ikke hvornår.
Der er gigantisk forskel etc., sagde jeg.
Jeg brugte så mange år på at ikke.
Hvad er det her for noget pjat.

*

Jeg kunne lide idéen om at hente
en liter ydmyg. Det er det
som sker når man gider skrive om det.
Skriv og spild ikke tiden er godt.
Jeg kan irritere mig sådan.
Hvis jeg nogensinde bliver bange
er det poesi. Ingen
har frossent slået op i en ordbog.
Hvad ved jeg skal jeg se i fjernsynet. Jeg kan høre
en boremaskine et sted og større
grad af orden.
De to hjernehalvdele støder sammen
under en heldig stjerne. Han var ti år yngre
end den plan Gud har med mig.
Min farmor havde en spansk kæreste, der var arealmæssigt større.
I Paris havde jeg et køkken. Et køkken
og nogle børn. Verberne gør som hunde ad fiktionen. Det er en ørken af vand,
men der er ikke blomster til alle.
Frimærket bestemmer afsenderen.

Tine Høeg

Kære far

Kære far har I fået løst fugtproblemet? Kære far jeg kan ikke huske opskriften på skinkestang, bruger vi pikantost eller almindelig Philadelphia i vores familie? Kære far for resten. Kære far forever. Kære far jeg har tænkt på det du sagde med vandmøllen, havde det noget at gøre med mig? Kære far der er kold musik og kapers og Kære far se bort fra den sidste besked, jeg var ikke rigtigt vågen. Kære far jeg er glad for de røde øreringe, jeg har dem altid liggende i jakkelommen. Kære far. Kære far jeg tænker på at tage i Torvehallerne i dag og købe en sandwich med confit de canard og tage et billede af den og sende det til dig. Kære far kan du åbne billedet? Det er tun, der er inde i toastbrødet. Kære. Kære far. Kære far og fornuften. Kære far og forfra. Kære far får du også fornemmelser? Kære far en fløjlsrelation. Kære far og fredag. Kære far jeg tænkte på, om du vil sige videre til Vibeke, at jeg virkelig ikke tænker mere over det med vattæppet? Kære far for tiden. Kære far for tiden hører jeg hele tiden Bon Iver. Jeg tror faktisk også, det vil være noget for dig. Kære far kaotisk. Kære far kaniner. Kære far kaniner lide kanel. Kære kanin. Kære far det var en fejl. Kære far i dag har jeg læst metafor-teori på Hovedbiblioteket. Kære far tænkte du nogensinde på tang, da du var i 20'erne? Man kan kalde det organisk opskyld eller planteplankton. Kære far min forårsfrygt. Kære far jeg fryser. Kære far jeg vil gerne genoverveje det med jagttegnet.

Anne Tscherning Larsen

3d01 Andreas sætter kurs mod Finland fordi han har fået et job på en båd hvor han skal sælge parfumer og hotdogs og pomfritter og han bliver forelsket i en svensk pige der hedder Elin og de tager til Århus hvor han læser en HA fordi han engang stod i en bilbutik i Berlin og tænkte at han skulle have penge til at købe alt og have en zoologisk have i sin garage heste vinger jaguarer og en løve til supermarkedsbrug måske og de får børn og Elin læser til sygeplejerske og de bliver skilt så Elin tager til Sverige igen og Andreas sidder over Skype og vinker til børnene når han ikke arbejder for en internetshop der sælger hårprodukter til hysteriske teenagere

3d03 Charlotte tager på højskole og aftaler med sine nye venner at de skal læse idræt i Odense og bo sammen så de finder et hus ca. 20 km fra Odense og de kan jo bare tage bussen også går det hele op i graviditeter og optimal udnyttelse af miniature frugthave og Charlotte tager til København og begynder på medicin fordi det gjorde hendes mor og nu skal hun ikke lege ung længere så hun bliver gynækolog og finder en praktiserende læge og de flytter til Holbæk til et lille hvidt hus med glaserede teglsten

3d04 Christian fuldtidsarbejder på McDonalds fordi han vil rejse med en rygsæk men pengene løber ned af låret og gider han rejse alene så han flytter til Århus og begynder på fysioterapeut uddannelsen men skifter til journalisthøjskolen og flytter en dag med sin kæreste Sarah der er socialrådgiver til Arden hvor Sarah kommer fra og han laver lokal-tv og redigerer en lokal sportsforenings nyhedsbrev fordi deres søn måske er et talent og en gruppe af fædrene har tilmeldt sig en vinklub og de har en stue i deres etplanshus hvor de kan sidde uforstyrret og snakke om bouquet

Fie Frydendal Sigersted

SONING

Store fugle
drømmer om
jægeren i skjul
åbne vener
mod vindens landskab

NADVER

En solstråle
bryder loftrummetts planker
hælder sin vin over min nakke

Neonlys og skjult
fra nattens vidtspredte vejnet
sover jeg som katte
fra rastepladser af tilfældigt levende

Endnu tjærehyllet
drømmer jeg om regn
hvis jeg ikke kan sidde
må jeg ligge
kan jeg ikke ligge
må du tage mig
med

VÅGEN

Grædende
med lukkede øjne
synkronsvømmer vi
gennem bølgelagner
cykler på spærene
tagenes vej
til havet
over mursejleren
lister vi ned
ad søvntunge brædder
står op
i fuld højde
små ømme punkter
en pose fuld af vind
med grus i øjnene
smilende

Rasmus Varnich Blumensaat

One suggestion is that alamanac was originally an Arabic word, al-manākh, meaning the climate. In the modern sense too an almanac, or almanakh, is the average weather forecast for a certain period of time that is characterized by relatively stable weather conditions covering a specific area.
– Wikipedia

Forrå

Kirsebærtræerne sprænger i luften
for at regne ned som antikke møbler
der ikke egner sig til kvindens forsøg
på at sidde stille i solen mellem
hendes ben tynges skyggerne ned
som garn om hænderne på en anden
person inde i stuen pløjer århundredets
plovskær gennem en arkæologisk udgravning
på marken sidder en pige i kornblå silhuet foran
mejetærskeren og leger teselskab.

Tokammersystem

At tænke sig til jordskælv
som en form
for kuldegysning eller
en endnu ueksploderet
mine under mellemøstlig asfalt
buketter af kul
vi lader dem stå et øjeblik
som slør i rattet
en kæberasler
et vej bump
der ophæver kontrakten
med den indre erfaring

som søslag forplanter sig
til havets indvolde
får en sygdom
i solen
lyset til at gå
på jorden
som græsstrå
blackouter
systemernes rødder
whiteouter
et deprivationskammer
og giver sig
til at gabe
ektoplasma

nær din fødeby
fordobler lobbyister
laboratoriemusens
forventede levealder
igen

du stiger ud
med kabler i hænderne
hjortens kredsløb
kobles til bilens batteridet giver et sæt

Marie Louise Tüxen

Tilforlader de

Jeg synes solen er blevet så nødvendig en kammerat
det lille skin d
så jeg misser da lige med øjnene
og ny styrter alt sammen
mit ansigt for eksempel
for fugerne gelejder sig vej
på et tidspunkt, med tiden
den kannibal
og dels det ene, dels det andet
Jeg kan i hvert fald huske at jeg lørdag nat udsendte tre smser
til tre der starter med T
"Jeg har så lorte-godt hår lige nu. Dy dør.!"
T'erne lod den passere
Jeg burde ha rettet det y til u
men jeg ku ikke dy mig
dy dør
ikke hos mig
hvis jeg havde været i stand til at dræbe
havde jeg gjort det metaforisk
præcis som min mor
og kaldt drabet for Suzett efter hende
som ikke hedder Suzett
men alligevel
Jeg er tilbøjelig over for den slags koblinger
lige nu

Grill

Kuglegrillen har sin måde at sige tingene på
uden gas
Jeg har lyst til en god hop gennem friktionsløse marker
Jeg har lyst, stor lyst på
visse ting, væmmes jeg ved
surt savl for eksempel
ret skal være ret
men hvordan laver man en sådan ret
blander du bet med gnidningsfrit?
Jeg slumrer hen, vandet er plumret, Jeg tager en slurp af dagen og skriver
slumromantik, så sødmen sjasker og jeg skal tage mig sammen for at feje
grumheden bort

Joachim Lykke Andersen

Læserstråle

jeg kan høre min stemme
læse op af min fortid
skruer ned for volumen
stiller ordene tilbage
som visere eller havestole
bogstaverne er barnlige
irriterende og syge
og spilder på gulvet
og pjatter

Nikolaj Johansen

Edlinger i vinen

Jeg vil synge om dengang, jeg blev bortført af en havfrue.

Nej, en elver.

Dengang min ekskæreste blev taget af en trold sammen med hendes to søstre.

Nej. Min magiske harpe. Min magiske lyre. Min magiske knogle. Min magiske pik.

Kvinden kom til mig, kærlighed ved første blik, for den slags findes jo.

Hun har sort hår, jeg sværger, hun har sort hår, men også lidt grønt. Hun har tang som hår, indskyder fornuften fra folkeviserne. En havfrue, skriger folkemunde, onde tunger, ad mig, idiotiske traditioner.

Men jeg tager hende blot om skulderen og vakler videre. Vi deler ord. Hun spørger mig, om jeg kommer her fra byen eller et andet sted. Hvor er jeg født? Hvor er jeg båret? Jeg svarer hende. Sandfærdigt. Hun spørger mig, om jeg er ledig. Hun blinker med øjnene.

Hvem haver du til din fæstemø udkåren hvisker en vissen vise bagest i mit hoved.

Hun blinker, og det er alt der skal til at forføre mig.

Jeg mærker hendes krop på vej til hendes lejlighed. Ingen edlinger nødvendige, glimmergift, hypnosekraft i pilleform af den slags, som vi alle tager imod på hver eneste bytur. Hun har jo bryster, og jeg griber uhindret om dem allerede før, hun får døren låst op, og vi tumler indenfor.

Har hun ben at gå på, eller er det blot en illusion, der skal dække for halen? Hun har en mund, hun har bløde læber og en rød tunge, og hun bruger den, og hendes hals er en dybvandsgrav med mere forfærdelige hemmeligheder end øksefisk og goblin-hajer. Hun har uendelige øjne, hun kan ikke være født af min mor, eller nogens mor. Forpuppet som en larve eller ud af et æg eller frem af sorten muld.

Jeg drømmer, jeg bruger min magiske harpe, streg det, knogle, streg det. Jeg drømmer, at jeg gennemborer hende, og at hun stønner og skriger. Jeg drømmer, jeg flækker hende på langs, elveren eller havfruen. Hun dansede for mig, hun forheksede mig og fik mig herhen, hvor det så end er, fik mig til at love troskab som den naive bondeknægt.

Men nu danser jeg for hende. Kadaver-begraver hende, eksploderer, kreperer, punkterer hende, tortur-masserer, helved-ekspederer, vulgær-polerer, tang-

skalperer hende, og mit ordforråd er som edder i hendes fisse.

"Hvor er du født!?" skriger jeg hende ind i ansigtet. "Hvor er du båren!?" skriger jeg hende ind i brysterne. "Hvem har du til din fæstemø udkåren!?" skriger jeg hende ind i hjertet.

"Hvem stiller nu spørgsmålene, fiskekælling!?"

Og hun åbner sine gæller for at svare mig. Streger i halsen, flænger i halsen, som jeg har lyst til at gøre dybere og længere og blodigere, men jeg har ingen kniv, jeg er nøgen, har kun magi som et våben, min harpe, som spiller.

Hun stønner. Hun flakser, sådan lyder hendes gæller, som en såret fugl i flugt. Hun hvæser, blod og galde og sved og sæd, ud af lunger, ud af lemmer, umulig at fælde.

Knækker jeg hende, flækker jeg hende, vil hun sprælle, og når jeg vender ryggen til, vil hun samle sig igen.

Sådan gør troldkællinger, som overskårne, usle orme, umulige at besejre, ligesom verdens ondskab.

"Hvor er du født?" bliver der skreget, ud af hvis mund, af min eller hendes?

Jeg kan ikke styre mig længere, kigger op fra sengen ud i det mørke rum, i sorten muld, i troldsoens egen puppe, jeg ser tusind skeletter i hendes kasematter, tusind tidligere travere, tæver, slaveskeletter uden liv længere.

"Hvor er du båren?"

Igen det spørgsmål, ulidelige spørgsmål.

Og vi nærmer os hinanden helt ind i sjæle-orkanen, og er hun menneske eller noget andet og mere, og er hendes hår ikke virkelig grønt nu, og fyldes hendes øjne ikke med vand nu, med søvand, beskidt og mudret nu, og oversvømmes lejligheden ikke nu?

"Og hvem haver du ..."

Jeg vil ikke høre afslutningen nu ...

"Til din fæstemø udkåren?"

Indholdsfortegnelse

Forside af Simon Væth

Martin Lykke Nielsen	*	s. 3
	*	s. 4
Tine Høeg	Kære far	s. 5
Anne Tscherning Larsen	3d01	s. 6
	3d03	s. 7
	3d04	s. 8
Fie Frydendal Sigersted	Soning	s. 9
	Nadver	s. 10
	Vågen	s. 11
Rasmus Varnich	Forrå	s. 12
Blumensaat	Tokammersystem	s. 13
Marie Louise Tüxen	Tilforlader de	s. 15
	Grill	s. 16
Joachim Lykke Andersen	Læserstråle	s. 17
Nikolaj Johansen	Edlinger i vinen	s. 18